

SIMEON

Lukas 2:25-35

Ds. A.A. Leenhouts

Uitgesproken in 1975 en 1978

Redactionele bewerking S.B. Leenhouts-van der Kruijt 2022

GETUIGENIS
EN EENHEID

SIMEON

Lukas 2:25-35

Ds. A.A. Leenhouts

Uitgesproken in 1975 en 1978
Redactionele bewerking S.B. Leenhouts-van der Kruijt - 2022

GETUIGENIS EN EENHEID

Stichting Getuigenis en Eenheid
Postbus 64814, 2506 CE Den Haag
info@getuigeniseneenheid.nl
www.getuigeniseneenheid.nl

© Ds. A.A. Leenhouts: “Simeon”
Lukas 2:25-35 (1975, 1978)
Redactionele bewerking 2022

SIMEON

‘En zie, er was een man te Jeruzalem, wiens naam was Simeon, en deze man was rechtvaardig en vroom, en hij verwachtte de vertroosting van Israël, en de heilige Geest was op hem. En hem was door de Heilige Geest een godsspraak gegeven, dat hij de dood niet zou zien, eer hij de Christus des Heren gezien had. En hij kwam door de Geest in de tempel. En toen de ouders het kind Jezus binnen brachten om met Hem te doen overeenkomstig de gewoonte der wet, nam ook hij het in zijn armen en hij loofde God en zei:

Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede, naar uw woord, want mijn ogen hebben uw heil gezien, dat Gij bereid hebt voor het aangezicht van alle volken: licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor uw volk Israël.

En zijn vader en moeder stonden verwonderd over hetgeen van Hem gezegd werd. En Simeon zegende hen en zei tot Maria, zijn moeder: Zie, deze is gesteld tot een val en opstanding van velen in Israël en tot een teken, dat weersproken wordt – en door uw eigen ziel zal een zwaard gaan –, opdat de overleggingen uit vele harten openbaar worden.’ (Lucas 2:25-35)

ABRAHAM VERSUS BABEL

Het staat er zo simpel: *‘En zie, er was een man te Jeruzalem, wiens naam was Simeon, en deze man was rechtvaardig en vroom, en hij verwachtte de vertroosting van Israël, en de heilige Geest was op hem’.* Het één kunnen we niet los zien van het ander. De verwachting van de vertroosting van Israël en het feit dat de heilige Geest op hem was, hangen nauw met elkaar samen.

Simeon verwachtte natuurlijk ook de verlossing voor zijn ziel. Hij was een zondig mens, zoals wij allen. Hij had ook verlossing nodig om zalig te worden – hoewel hij rechtvaardig wordt genoemd. Maar

hier worden deze twee dingen bij elkaar genoemd, namelijk dat hij de vertroosting *Israëls* verwachtte, en dat de heilige Geest op hem was. Deze twee dingen mogen niet uit elkaar getrokken worden.

Voordat ik nader inga op de vertroosting *Israëls*, eerst iets over de verkiezing van *Israël*. Want die heeft zich wonderbaarlijk uitgewerkt in een lange geschiedenis.

Letten wij op de roeping van Abraham uit Babel in Genesis 12. Die roeping staat niet voor niets direct genoemd na Genesis 11, waar gesproken wordt over de toren van Babel.

God roept Abraham in relatie tot die Babylonische opzet van de torenbouw. Hij roept Abraham weg van het heidendom daar. God wil de centralisatie van het heidendom niet. De verheerlijking en vergoddelijking van de mens die uiteindelijk resulteert in een goddelijke vorst. Dat wil God niet. Zo gaat de wereld en de mensheid ten onder.

Als Hij Abraham roept, dan roept Hij hem met het doel om alle geslachten der aarde tot een zegen te zijn.¹ En uit hem komt het Joodse volk voort.

In heel de geschiedenis die dan volgt zien we dat dit volk steeds weer in relatie tot een of ander ‘Babel’ geplaatst is. In relatie tot die duivelse centralisatie waarbij de satan probeert om alles naar één ‘hoofdkantoor’ te trekken, om vanuit de ‘cockpit’ waarin hij zetelt de hele mensheid te laten knielen in aanbidding voor hem.

Dat is de strijd tussen God en de duivel.

In die strijd neemt het Joodse volk een ontzaglijke functie in. Telkens weer zie je hen geplaatst tegenover het slangenzaad – tegenover Babel en de poging van de satan om de hele wereld aan zich te trekken en te annexeren voor zijn naam.

In grote lijnen wil ik hier een kort overzicht schetsen van hoe *Israël* telkens geplaatst werd tegenover de wereldmachten.

Het begon al in Egypte waar de nakomelingen van Abraham onderworpen waren aan Farao. En toen zij – na de uittocht – eenmaal in Kanaän waren, werden zij geconfronteerd met de Assyrische macht.

¹ Genesis 12:3

In 722 v. Chr. werden tien stammen door Assyrië in ballingschap weggevoerd naar het Oosten en het Noorden, omdat het volk zich niet hield aan de Abrahamitische roeping. Vervolgens werden de stammen Juda, Benjamin en Levi, die nog in Israël achtergebleven waren, in 586 v. Chr. door het grote Babylonische rijk naar Babel verbannen.

In dit alles zien we hoe de Joden onderworpen werden aan de wereldmachten als zij hun roeping verzaakten.

Het Babylonische Rijk werd opgevolgd door het Perzische Rijk, waar Koning Cyrus de Joden weer terug liet gaan naar hun land. Ook staat wat er hier met Israël gebeurt niet los van die wereldmacht.

Na het Perzische Rijk kwam het vreselijke Grieks-Macedonische Rijk van Alexander de Grote (334-301 v. Chr.), dat uitliep op de regering van Antiochus Epifanes (175-164 v. Chr.). We spreken hier over de periode van de vierhonderd jaar tussen Maleachi en de komst van Christus.

Antiochus Epifanes richtte verschrikkelijke verwoestingen aan onder Israël. Hij wilde de hele Joodse religie uitroeien en maakte een standbeeld voor Zeus en zette dat in de tempel van Jeruzalem. Een heidens altaar bovenop het brandofferaltaar. Hij liet huiszoekingen doen om te zien wie er besneden waren. En als er ergens een gezin was dat zijn kind toch had laten besnijden, dan werd het kind gedood en moest de moeder met de dode baby om de hals door de straten van Jeruzalem lopen. Antiochus Epifanes heeft vreselijk huisgehouden. Hij is helemaal het type van de antichrist, de gruwel der verwoesting waarover Daniël gesproken heeft.²

Het Grieks-Macedonische Rijk werd tenslotte door Rome verslagen en daarmee brak het Romeinse Imperium aan, dat uitliep op de verwoesting van Jeruzalem.

Die vierhonderd jaar tussen Maleachi en de komst van Jezus zijn vreselijk geweest voor het Joodse volk. En al was er dan een opstand geweest door de Makkabeeën en was er zelfs nog even een koning in Israël geweest, al snel ging het met die dynastie weer mis en werd de hogepriester een soort ‘oppertollenaar’, die de belasting moest afdragen aan de wereldmacht.

2 Daniël 11:11

Het was al met al een verschrikkelijke toestand.

Als hier dan zo simpel vermeld wordt dat er een man in Jeruzalem is, Simeon, die de vertroosting van Israël verwacht en dat de heilige Geest op hem is, dan heeft dit toch wel een diepe zin.

U zult misschien vragen: Waarom dit overzicht over die opeenvolgende rijken in relatie tot Israël? Wel hierom: Ook wij staan zelf in de verwachting dat God nog grote dingen gaat doen met het Joodse volk. En die bekering van Israël zal ook niet zomaar een losstaand gebeuren zijn.

Ook nu is er een antichristelijke wereldmacht op komst die we stellig wel het 'rode Messianisme' kunnen noemen. Het communisme wil de hele wereld annexeren, en dat is uiterst gruwelijk en gevaarlijk. De bekering van Israël zal daarom niet alleen een verticale betekenis hebben om te laten zien dat Jezus de weg, de waarheid en het leven is – nu en in de dag der eeuwigheid. Natuurlijk is dat het voornaamste: te laten zien dat Hij onze Verlosser is, opdat wij eenmaal kunnen staan voor de Zoon des mensen en de eeuwige heerlijkheid kunnen binnengaan. Dat is de eigenlijke betekenis van het bloed van Jezus Christus. Maar de Heer heeft ook tijden van verkwikking beloofd voor de volkeren door het tot bekering komen van Zijn verkoren volk. Paulus zegt: *'Want indien hun verwerping de verzoening der wereld is, wat zal hun aanneming anders wezen dan leven uit de doden?'*³

Er is een vrederijk beloofd en een binding van de duivel. Daarom zal de komende bekering van het Joodse volk in relatie staan tot wat dan de vreselijke gevaren zijn: Een ondergang van de mensheid in een absoluut duivels systeem. God gaat dat kapot slaan. Hij gaat de duivel een dodelijke wonde toebrengen door de bekering van de Joden.

Daarom is de volheid van de heidenen zo belangrijk, want aan het ingaan van de volheid der heidenen is de volheid van de Joden gekoppeld. Als de volheid der heidenen zal zijn ingegaan, alzo zal gans Israël zalig worden.⁴

Een diepgaande opwekking van de heilige Geest in de heidenwereld, waardoor de gemeente in eendracht bij het kruis en het bloed van

3 Romeinen 11:15

4 Romeinen 11:25-26

het Lam terechtkomt, zal ook het Jodendom over de hele wereld aangrijpen. Dan worden zij koninkrijk van priesters en zullen zij als 'ombudsvolk' kunnen bemiddelen tussen de vijandigheden van volkeren onderling en de controversen in de politiek, en zal de vrede Gods op aarde neerdalen.

DE VERTROOSTING VAN ISRAËL

Nogmaals – het staat er zo simpel: *'Er was een man te Jeruzalem die de vertroosting van Israël verwachtte'*. Vierhonderd jaar lang was er geen profeet geweest. De laatste keer had de Heer gesproken door de mond van Maleachi. En na die verschrikkelijke vier eeuwen, loopt er een man rond in Jeruzalem die hardop zegt dat hij door de heilige Geest een godsspraak had gekregen dat hij nog tijdens zijn leven de Messias zou zien.

Simeon kende de oude schriften en wat de profeet Micha schreef over het komende Vrederijk:

*'En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vast staan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En volkeren zullen derwaarts heen stromen, en vele natiën zullen optrekken...'*⁵

Die vertroosting verwachtte Simeon – na de gruwelijke geschiedenissen zoals die van Antiochus Epifanes. Na al de trubbels die er zijn geweest, is het een wonder uit de hemel dat er iemand in Jeruzalem loopt, die het nog gelooft. Lucas beschrijft het bijna als een verrassing: *'En zie, er was een man te Jeruzalem, wiens naam was Simeon, en deze man was rechtvaardig en vroom, en hij verwachtte de vertroosting van Israël...'*

En daarbij kreeg hij door de heilige Geest ook nog de wonderlijke godsspraak dat hij niet zou sterven, eer hij de Christus des Heren gezien had – de vervulling van de moederbelofte.

Het is nogal wat om als enkeling in Jeruzalem zo'n geheim van God

5 Micha 4:1

in je ziel met je mee te dragen. Menselijk gesproken is het bijna niet te dragen.

Simeon zal er links en rechts weleens over gesproken hebben en daar zullen ook wel hele nare reacties op gekomen zijn. Want als er ooit reden was voor een 'God-is-dood' theologie voor de modernen van die tijd, dan hadden zij destijds meer redenen om te stellen dat God dood is dan tegenwoordig. Vier eeuwen lang was er geen enkele troost en geen enkel sprankje licht geweest. Niets wees in de richting van een vervulling van die machtige belofte uit Jesaja 9:4-6:

'Want elke schoen die dreunend stampet en elke mantel, in bloed gewenteld, zal verbrand worden, een prooi van het vuur. Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de Here der heerscharen zal dit doen.'

Dat waren teksten die de vertroosting van Israël inhielden. En zo zijn er wel meer teksten te noemen. En die teksten waren bij Simeon niet zo maar in een archief opgeborgen, maar die leefden in zijn ziel. Hij wist: Ik sterf niet voordat ik zie dat dit Kind geboren is, op wiens schouders de heerschappij rust. De Vredevorst.

Natuurlijk heeft die man geloof gehad, zoals wij dat ook vinden bij Maria en Martha. Zij geloofden dat Lazarus ten uiterste dage zou opstaan. Maar dan zegt Jezus: *'Ik ben de opstanding en het leven.'*⁶

Er was geloof in de opstanding in Israël. Er was geloof in een Jongste Dag, een dag des oordeels. Geloof in de woorden van Psalm 73:24: *'Gij zult mij leiden door uw raad, en daarna mij in heerlijkheid opnemen.'* Geloof, dat in de Psalmen tot uitdrukking was gebracht. Geloof, waar de individuele ziel troost bij kon vinden voor zichzelf.

Maar daar gaat het bij Simeon niet alleen om. Hij is niet zondermeer

6 Johannes 11:25

een piëtistische gelovige. Hij verwachtte heel *concreet* de vertroosting *Israëls* – ondanks dat de Romeinen alles hadden platgewalst. Ondanks de harde regering van de Herodes-dynastie. Ondanks de vier verschrikkelijke eeuwen. Ondanks de verschrikkelijk vuile werkelijkheid, die van het heilige land af te scheppen was. Ondanks wat hij voor ogen ziet, verwacht hij de vertroosting van Israël. En dat niet alleen – hij heeft een antwoord uit de hemel gekregen: Simeon, je sterft niet voordat je ogen het hebben gezien.

Dat is nogal wat.

Als de Here God dit tegen je heeft gezegd, dan is het niet nodig dat Jozef en Maria een ‘geboortekaartje’ sturen naar Simeon – figuurlijk gesproken. De Geest is op hem. En als – na de reiniging van Maria – de tijd gekomen is dat Jezus voorgesteld zou worden in de tempel, dat wil zeggen ‘gelost zou worden’, dan wordt Simeon door de heilige Geest naar de tempel geleid en weet hij ook meteen: Dit is het Kind. Hij neemt het in zijn armen en zegt:

‘Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede, naar uw woord, want mijn ogen hebben uw heil gezien, dat Gij bereid hebt voor het aangezicht van alle volken: licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor uw volk Israël.’

Aan deze woorden zien wij hoe het in de armen nemen van de vervulling van de goddelijke belofte bij hem een soort spanning breekt. Er was altijd nog een soort ‘onvrede’ in zijn ziel tussen de goddelijke belofte die voor hem klaar en duidelijk was, en de vervulling ervan. Hij wist dat God tegen hem gesproken had, want hij zegt: ‘Nu laat Gij, Here, uw dienstknecht gaan in vrede, *naar uw woord*’. Het was geen woord van mensen. Het was Uw Woord. U hebt het gezegd. Daar heb ik op gewacht. Ik zal de Messias mogen zien, eer ik sterf. Nu laat Gij Heer Uw dienstknecht gaan in vrede. Nu is er sjaloom – vrede tussen de belofte en de vervulling.

EEN WONDERBAARLIJKE PROFETIE

Simeon ziet de functie van de Messias meteen universeel. Hij ziet het niet eng chauvinistisch.

Integendeel. Het eerste wat hij door de heilige Geest uitspreekt gaat over het heil dat God bereid heeft voor het aangezicht van *alle* volken. Hij ziet het als het ware in ‘tempelverhoudingen’. Hij ziet in het heilige de zevenarmige kandelaar staan, die uitbeeldt dat Israël verkoren is om het licht te laten uitstralen.

En in het heilige der heiligen rustte de Sjechinah, de heerlijkheid Gods op het verzoendeksel. Zo drukt hij ook uit wat Jezus gaat betekenen voor de wereld en voor Israël: *‘Licht tot openbaring voor de heidenen’* – in de heidenwereld zal openbaringslicht stralen door dit Kind. Maar ten slotte komt de ‘wolk der heerlijkheid’ weer opnieuw te rusten op Israël: *‘...en heerlijkheid voor uw volk Israël’*.

Het gaat erom dat Israël intermediair zal zijn van het heil van God, en de Abrahamitische zegen werkelijk als trechter kan laten vloeien over alle volken der aarde. Dat heeft God beloofd. Dat is de vertroosting van Israël waarop Simeon gewacht heeft. Nu hij dit Kind in de armen neemt weet hij dat door dit Kind het heil zal vloeien over de hele wereld.

Het heil is universeel.

Simeon spreekt hier een machtige profetie uit. De Messias is in eerste instantie gekomen als een licht voor de heidenen, maar ten slotte komt de Sjechinah, de heerlijkheid Gods, weer te rusten op het Joodse volk. Want Gods plan wordt uitgewerkt. Daar is dit Kind toe gezet.

De profetie van Simeon ziet ook nog verder in de toekomst. Hij zegt: *‘Zie, deze is gesteld tot een val en opstanding van velen in Israël en tot een teken, dat weersproken wordt’*.

Hiermee wordt de gang van de geschiedenis geschetst. Simeon ziet: Velen zullen ‘vallen’ in de verwerping van dit Kind, maar zij zullen ook ‘opstaan’. En hij ziet ook hoe het verder in de laatste dagen zal zijn: *‘... tot een teken, dat weersproken wordt’*. Er komt aan het eind der dagen een ontzaglijke afval met tegenspraak tegen dit teken van

de Messias, tegen de geboorte van dit Kind en tegen de waarheid en evangelie van dit Kind. De grote afval komt ook.

Simeon ziet door de heilige Geest deze driedeling van de geschiedenis: Val en opstanding van Israël en een teken dat weersproken zal worden.

God gaat eerst naar de heidenen om daar het licht van de Messias te geven, daarna gaat Hij Zijn heerlijkheid openbaren aan Israël en ten slotte komt er ook nog de grote afvalperiode van de antichrist, die tenietgedaan zal worden door de verschijning van dit Kind in heerlijkheid op de wolken.

Simeon wordt door de heilige Geest juist bij de gelegenheid van de lossing van Jezus in de tempel geleid. We lezen:

‘En toen de dagen hunner reiniging naar de wet van Mozes vervuld waren, brachten zij Hem naar Jeruzalem om Hem de Here voor te stellen, gelijk geschreven staat in de wet des Heren: Al het eerstgeborene van het mannelijke geslacht zal heilig heten voor de Here, en om een offer te brengen overeenkomstig hetgeen in de wet des Heren gezegd is...’⁷

‘En toen de ouders het kind Jezus binnenbrachten om met Hem te doen overeenkomstig de gewoonte der wet, nam ook hij het in zijn armen en loofde God...’⁸

Een ontzaglijk ogenblik. Uitgerekend op het moment dat Jezus gelost zal worden naar de eisen van de wet, leidt de Geest Simeon naar de tempel. Dit heeft een diepe betekenis. Want bij de voorstelling in de tempel werden de eerstgeborenen gelost. De oudtestamentische achtergrond daarvan was dat bij de uittocht uit Egypte de eerstgeborenen van Egypte gedood werden, maar dat de doodsengel voorbijging bij het huis waar het bloed gestreken was aan de deurposten. Zij waren gedekt door het bloed van het Pesachlam – zinnebeeld van de verlossing in het bloed van Jezus Christus.

⁷ Lucas 2:22-24

⁸ Lucas 2:27

Die eerstgeborenen van Israël moesten nu eigenlijk – uit dankbaarheid – allemaal een priesterdienst gaan verrichten in de tempel. Deze tempeldienst kon echter worden overgedragen aan de priesters en de Levieten.

Vanwege de afval van het volk met het gouden kalf heeft God alleen de Levieten en de priesters afgezonderd voor de tempeldienst. Door de lossing van alle eerstgeborenen representeerden de priesters daarmee het hele volk als priestervolk bij God.

Nu wordt dit Kind in de tempel gebracht. Kunnen de Levieten en de priesters de dienst voor het koninkrijk van priesters inlossen voor dat Kind? Kan Hij gelost worden en daarmee Zijn werk overdragen aan de Levieten en de priesters?

Onmiddellijk bij Zijn voorstelling in de tempel spreekt de heilige Geest dat de verschijning van dit Kind, tot een ‘val’ van velen in Israël wordt – mede door de diepe afval van de priesterkaste – maar dat het ook weer tot een ‘opstanding’ tot koninkrijk van priesters wordt. Door dit Kind en in dit Kind.

Het staat met elkaar in verband.

Simeon is niet bij de herders en de kribbe. Hij is niet bij de wijzen en bij de besnijdenis. Maar hij is er – door de heilige Geest – op het moment dat het Kind gelost moet worden en de Levieten en priesters dan eigenlijk formeel de taak van dit Kind zouden overnemen. Maar de taak van dit Kind kan niet overgenomen worden door de priesters. De heilige Geest spreekt hier dat dit Kind gezet is tot een ‘val en opstanding van velen in Israël’ en tot heil dat bereid is voor alle volken.

Later ‘viel’ heel die priesterschare – met Kajafas aan de spits – in de verwerping van de Messias. Het gevolg was de verwoesting van Jeruzalem, en het is niet meer op te richten buiten dit Kind om.

Ook wij komen niet tot het koninklijk priesterschap waarvan Petrus spreekt,⁹ en evenmin kunnen wij Israël tot het koninkrijk van priesters leiden – buiten het bloed van Jezus om. Hij is *gezet* tot een val en opstanding van velen in Israël. Jezus is ook een ‘licht tot verlichting

9 Petrus 2:9

der heidenen'. Later zal Israël en de hele wereld het zien dat er openbaringslicht viel over de heidenwereld en dat dit openbaringslicht zelfs werd gebruikt voor de oprichting van het koninkrijk aan Israël – een openbaring zelfs van het voorlaatste geheimenis.

Als wij ons als gemeente scharen om het bloed van Jezus Christus, dan mag de 'kandelaar' in de voorhof van die heerlijke tempel van Openbaring 11:1 al branden opdat wij de wegen Gods mogen zien en aan ons vervuld wordt wat Jezus zegt: '*...de Geest der waarheid zal u in al de waarheid leiden (...) en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen*'.¹⁰

Wij hoeven niet angstig rond te staren over wat ons zal overkomen. Het zal langs een afgrond gaan, maar de gemeente zal op zijn plaats komen.

DOOR UW EIGEN ZIEL ZAL EEN ZWAARD GAAN

Na zijn profetie over de val en opstanding van Israël, spreekt Simeon Maria aan met de woorden: '*...en door uw eigen ziel zal een zwaard gaan...*'

Simeon ziet in Maria de hele geschiedenis van Israël gesymboliseerd.

Toen het volk in de dagen van Mozes verviel in de kalverdienst, hakte God de stammen van Israël middendoor en konden alleen de Levieten optreden. En toen de Levieten en priesters ten slotte de Zoon van God verwierpen en lieten kruisigen, hanteerde God weer het zwaard in Israël door de velen die 'vallen en opstaan'. Van dat Israël, dat het Kind voort moest brengen, is Maria de verpersoonlijking. Simeon ziet het en zegt: '*...door uw eigen ziel zal een zwaard gaan.*' Zij kan het Kind niet voor zichzelf houden. Zij moest ondervinden hoe dit Kind een paar jaar later zei: '*Wist gij niet, dat Ik bezig moet zijn met de dingen mijns Vaders?*'¹¹

Tot het moment waarop zij haar Zoon werkelijk los moest laten om het Woord Gods dat alleen maar zuiver is. Toen zij bij Zijn kruis stond ging het zwaard pijnlijk door haar ziel.

¹⁰ Johannes 16:13 (St. Vert.)

¹¹ Lucas 2:49

Zoals het Middeleeuwse ‘*Stabat Mater*’ luidt:

*Naast het kruis, met schreiende ogen,
Stond de moeder, diep bewogen,
Toen de Zoon te sterven hing,
En haar door het zuchtend harte,
Overstelpst van wee en smarten,
't Zevenvoudig slagzwaard ging.*

Als nu de volheid der heidenen moet ingaan en er een dag van vervulling zal aanbreken, dan zal het zwaard des Geestes ook middendoor al die kerken en instituten gaan. God hakt de valse eenheid die de Wereldraad van Kerken – met vrijzinnigen aan de top – probeert te bewerkstelligen, middendoor. Alles wat antichristelijk is, slaat Hij stuk.

Simeon zegt erbij: ‘...opdat de overleggingen uit vele harten openbaar worden.’

Waar gaat het je om? Gaat het om je eigen zaakje, je belang, om alleen maar zelf zalig te worden en de rest te laten vergaan?

VAL EN OPSTANDING

Jezus is gezet tot een val en opstanding in Israël opdat de gedachten uit vele harten openbaar zouden worden.

Als je met christenen begint te spreken over het Joodse volk en de toekomst van dit volk, dan wordt meteen openbaar hoe zij denken. Of zij het koninkrijk Gods bedoelen dan wel zichzelf, hun instituut, of nog iets anders.

Simeon zegt: Hij is *gezet* tot een val en opstanding van velen in Israël, en hij koppelt het aan de boodschap: opdat de gedachten uit vele harten openbaar zouden worden. Uiteindelijk is Israël zowel in zijn val als in zijn opstanding een kracht Gods om de dingen openbaar te maken. God maakt middels Israël openbaar wat in *Zijn* hart zit voor de wereld, maar Hij maakt ook middels Israël openbaar wat er in de harten van *mensen* zit.

Iemand heeft eens gezegd: Het Joodse volk is een ‘pistool’ op ons geweten gericht.

Inderdaad.

Ons innerlijk wordt eraan openbaar. Wat zoeken wij en wat gaan we doen?

Ik ben zeer geboeid door het tafereel van Simeon, die het Kind in de armen neemt. Die armen hebben zich niet geleend om het zwaard te grijpen om daarmee op de Romeinen in te hakken. Hij verwachtte de vertroosting van Israël van Boven.

Als het Joodse volk door de heilige Geest de gestalte van Simeon krijgt, en niet zijn ‘armen’ gaat gebruiken om te vechten om zelf ‘thuis’ te komen, dan zullen zij Hem – figuurlijk gesproken – ook in de armen nemen. Dan zullen zij zien dat het heil universeel is voor alle volken. Hun ogen zullen opengaan voor wat God in Jezus van Nazareth, de Messias, wil geven aan alle natiën en volken. Dan zullen zij zien wat hun functie is in het hart der aarde, namelijk om in het midden der wereld een zegen te zijn.

Simeon zegent Jozef en Maria. Hij is een Abrahamitisch figuur, een voorbidder en een toonbeeld van hoe het zal zijn.

Ook wij moeten niet gaan vechten om op eigen kracht de hemel binnen te komen, of om als een soort wereldverbeteraars de aarde te herstellen. We kunnen het niet. We kunnen geen nieuwe partij oprichten en actie gaan voeren. We kunnen alleen – net als Simeon – met onze armen dit heil aanvaarden en God wil het ‘in onze armen leggen’.

Laten wij bidden dat wij Zijn heil mogen ontvangen – voor onze ziel om zalig te worden – maar ook om midden in de wereldgeschiedenis die zo donker is, een schakel te mogen zijn. Opdat Zijn volk Israël tot die hoge, voorname en heerlijke functie van de priesters der aarde mag komen, en de volkeren eindelijk verlost worden van hun martelkelders, hun concentratiekampen, hun verschrikkelijke conflicten en de opgestapelde duisternis.

Er is er maar Eén die de vrede kan gebieden over de wereld. Buiten

de Zoon van God is er voor tijd en eeuwigheid, voor de geschiedenis en voor de dag der dagen geen vrede. Daar gaat het om. Jezus is de waarachtige Zoon des Vaders. Hij is opgestaan uit de doden en Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

Als ik denk aan het zwaard dat door de ziel van Maria gaat, en het zwaard dat ook door de kerken zal gaan, dan denk ik ook aan het zwaard dat ten slotte bij ons allen middendoor gaat om de werken van het vlees en de geest te scheiden.

Laten wij niet als toeschouwers op een hoogte gaan zitten om te zien hoe de vlammen er straks uitslaan, en ons te verheugen in de 'machtige tijden' die wij beleven. Dan zal de boodschap van Simeon ook ons aangaan, en zal het zwaard van God ook door ons leven gaan. Jezus zegt:

Tk ben de ware wijnstok en mijn Vader is de landman. Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage.¹²

Daar komt een snoeimes aan te pas en dat doet pijn. En toch weten wij: De oude mens sterft af, maar de nieuwe mens staat op in Hem. Dat is het wonderlijke van het 'in Jezus zijn'. Bij alle dingen die wij moeten en mogen zien, maakt het ons tegelijkertijd heel klein voor God.

Voordat wij – net als Simeon – in vrede kunnen heengaan, moeten wij iets hebben ondervonden van het zwaard dat het kwade in ons heeft afgescheiden van het goede, opdat wij gereinigd voor God mogen verschijnen in Sion.

*Hij heeft gedacht aan zijn genade,
zijn trouw aan Israel nooit gekrenkt.
Dit slaan al 's aard'rijks einden gade,
nu onze God zijn heil ons schenkt.*

12 Johannes 15:1-2 (St. Vert.)

© Ds. A.A. Leenhouts: "Simeon"
(1975, 1978)
Redactionele bewerking 2022

GETUIGENIS
EN EENHEID

Stichting Getuigenis en Eenheid
Postbus 64814, 2506 CE Den Haag
info@getuigeniseneenheid.nl
www.getuigeniseneenheid.nl